

състои отъ малки бълви яйцевидни зърница, кои-то съ натрунани въ стапци-ти на растението. Тия зърница ся назватъ АМИЛУМЪ или СКРОБЪ (нишеще) и правятъ единъ отъ главни-те съставни части у онъя растението, кои-то ся наричатъ БРАШНИЯВИ.

Чистъ скробъ може да ся добие отъ много съмена, а особно отъ зърна-та на пшеницъ, отъ барабой, ячменъ, фасулъ, грахъ; отъ корена на барабой, а така също и отъ много плодове (ябълки, круши).

За да ся извади скробъ, счукватъ зърна-та на ги разбъркватъ съ малко водъ, и ги прѣцѣждатъ прѣзъ кърпъ додъ захвате да тече вода-та бъла. Като постори и нѣколко време тази бъла вода, нипището ся утаява на дъно-то, а чиста-та вода исплувва надъ него.

Въ студенъ водъ нишеще не ся топи, а въ топълъ водъ, то набъбва и става на лѣпливъ кашъ (кола, чиришъ), коя-то ако ли е чиста употребява ся за колиране ръзы, а ако ли не е чиста — за лъшене кожи и хартия. Нишеще-то, чо ся намира за проданъ, вади ся повече-то отъ барабой и отъ пшенично брашно.

Нишеще-то е най-чисто-то брашно. Сухо нишеще, наквасено съ слабъ симпурнъ кислотъ, кога ся сгрѣе прѣбръща ся и спирво на жълтъ а послѣ на чернъ кашъ и тогава ся зъве ДЕКСТРИНЪ, кой-то какъ ся растопи и ся нагрѣе още повече, прѣбръща ся на БЕЗЦВѢТЕНЪ ШЕКЕРЪ. Размъсено съ водъ нишеще-то ся въкусва при обикновенна температуръ; защо-то ся образува у него млѣчна кислота.

Декстринъ е вещество, кое-то въ водъ дава прозрачни и кляевъ кашъ.

Въ зърна-та на житни-ти растението има и друго вещество ДІАСТАСЪ, кой-то има особено свойство да прѣбръща нишеще-то на декстринъ и на шекеръ. Такзызи